

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om radiokommunikation.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 12) findes i tidenden sp. 1481).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende fremtidsforskning [af Holst m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVIII) findes i tillæg A. sp. 1121, fremsættelsen i tidenden sp. 1236).

Forslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Dette socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning vedrørende fremtidsforskning er en genfremsættelse af et forslag, som behandledes i forrige folketingssamling. Det har i foråret været behandlet i et folketingsudvalg, og udvalget har anmodet mig om at nedsætte en arbejdsgruppe, som kunne nærmere definere og redegøre

for de opgaver, som en fremtidsforskning måtte tage sig af. I den anledning anmodede jeg Forskningens Fællesudvalg om at tage arbejdet op, og jeg kan meddele, at Forskningens Fællesudvalg har taget dette arbejde op, og at resultatet af overvejelserne vil blive bekendtgjort i en betænkning, som må forventes at foreligge omkring nytår.

Når denne betænkning foreligger, vil den naturligvis blive stillet til rådighed for folketingets forskningsudvalg, for så vidt dette forslag til folketingsbeslutning henvises til dette udvalg, eller til et særligt udvalg, som måtte blive nedsat til behandling af forslaget. Jeg venter, at der i denne redegørelse fra Forskningens Fællesudvalg vil ligge visse retningslinjer og vurderinger af, hvilke opgaver en fremtidsforskning må omfatte.

Der er i bemærkningerne til forslaget nævnt nogle eksempler på fremtidsforskning; der nævnes trivsels- og miljøproblemer, transplantationer, samfundsplanlægning på baggrund af befolkningsudviklingen, trafikforskning og enkelte andre emner. Man vil nok kunne nævne endnu flere områder, som man umiddelbart må formode ville henhøre under en fremtidsforskning: jeg nævner eksempelvis prognoser vedrørende naturressourcer, befolkningsstudier, herunder både den totale udvikling i befolkningen og befolkningsforskydninger på grund af urbanisering o. lign. Et spørgsmål som udvikling af forbrugsmønstre måtte vel også være en opgave for fremtidsforskningen.

Det er vel uden videre klart, at en mangfoldighed af undersøgelser af videnskabelig karakter angående fremtidens muligheder vil kunne være af afgørende betydning for offentlig og privat planlægning. De væsentligste dele af den forskning, der falder ind under begrebet, må derfor nok karakteriseres som målforskning.

Men jeg mener, at det nok på dette tidspunkt vil være vanskeligt at foretage en egentlig afgrænsning og vel navnlig at foretage en prioritering af, hvilke opgaver man måtte gå i gang med, og også på den baggrund finder jeg det rigtigst at vente med en dyberegående debat og stillingtagen, indtil vi har resultatet af det arbejde, som er sat i gang i Forskningens Fællesudvalg.

Forslaget opfordrer regeringen til at op-

[Undervisningsministeren.]

rette en særlig fond til finansiering af fremtidsforskning. Med hensyn hertil vil jeg gerne tage forbehold, som jeg gjorde det ved behandlingen af forslaget i forrige folketingssamling.

Jeg kan anføre, at så længe man ikke ved lidt mere bestemt om, hvilke opgaver fremtidsforskningen skal gå i gang med, vil det vel være et lidt spinkelt grundlag at oprette en fond på. Men det er nu ikke det afgørende; det afgørende finder jeg egentlig i dette, at vi for et par år siden gennemførte en koncentration af forskningsopgaverne gennem oprettelsen af Forskningens Fællesudvalg og det centralorgan, som koordinerer disse forskningsudvalgsopgaver. Når jeg tænker tilbage på den debat, som førtes i den forbindelse, erindrer jeg ønsket om, at man ved revisionen af loven om forskningsrådene skulle foretage en yderligere koncentration ved at inddrage andre fonde under forskningsrådene.

På den baggrund må jeg nok afvise tanken om at oprette en særlig fond på dette område. Jeg tror, det vil være rigtigere, at de opgaver, man kunne tænke sig at tage op i forbindelse med en fremtidsforskning, søges finansieret via de eksisterende forskningsfonde. Spørgsmålet om en eventuel fond for fremtidsforskning tror jeg må høre en fjernere fremtid til. Jeg vil mene, at finansieringen af de opgaver, der måtte vise sig ønske om at optage — og det kan både være fra offentlige myndigheders og fra privat side — bør man nok i alle tilfælde i første omgang søge løst gennem de eksisterende forskningsfonde og de forskningsråd, som findes i øjeblikket. Principielt vil jeg mene, at den koncentration, man foretog for et par år siden, bør man holde fast ved, indtil man har overbevisende argumenter for, at det vil være nødvendigt at oprette en fond yderligere.

Bøgholm: Der har altid ligget dybt i menneskesindet et ønske om at kende fremtiden, og det er naturligt, for det er jo sådan, at kendte vi fremtiden, ville vore handlinger på mange områder i nutiden være anderledes. I en tid, hvor man omformer samfundet på en måde, ingen anden tid nogen sinde har kendt, må spørgsmålet om fremtidsforskning trænge sig på. Jeg

finder derfor, det er et prisværdigt initiativ, der er taget af socialdemokratiet ved at lægge dette forslag på folketingets bord.

Der er mange, mange problemer, der drages ind. Ministeren har været inde på mange af dem, og der kunne føjes mange andre til; urbanisering er et af de vigtigste, der er hele spørgsmålet om — i en verden uden afstand — hvordan de klimatiske forskelligheder kan inddrages i sygdomsbekæmpelsen, og der er mange andre ting, vi naturligvis ikke skal komme ind på.

Jeg kan sige på mit partis vegne, at vi går ind til forhandlingerne med åbent sind, vi går ind til forhandlingerne i udvalget — jeg går ud fra, det bliver forskningsudvalget — med ønsket om og med viljen til at få noget ud af det. Fremtidsforskningen er så vigtig også for os, at vi med glæde går ind i forhandlinger herom.

Jeg skal i øvrigt henholde mig til de mere principielle betragtninger, jeg gjorde, da forslaget oprindeligt blev fremsat; der vil ikke være grund for mig til at gentage dem her i dag.

Johan Philipsen: Venstre er positiv over for de tanker, der ligger bag forslaget, og er enig i alt med undtagelse af, at der skulle være behov for en særlig fond til løsning af spørgsmålet.

Jeg har selvfølgelig læst alt, hvad der blev sagt i den anledning sidste år, og jeg konstaterer med tilfredshed, at der fra alle sider blev sagt mange gode og rigtige ting, også dem, der er fremhævet i forslagets bemærkninger. Hr. Bøgholm forsøgte at finde de linjer i tidsbilledet, der kan kaldes fremtidslinjer, og gjorde opmærksom på, at den vanskeligste opgave vil være at objektivisere fremtidsforskningen, og hr. Samuelson talte om tidlig præsentation af alternative muligheder osv.

I anledning af ministerens udtalelser vil jeg gerne spørge: hvordan skal vi så komme videre? I den forrige undervisningsministers tid gjorde vi det første forsøg på at få en oversigt over forskningen i dette land, og det er vi efter min opfattelse kun begyndt på. Det er en opgave, der er så meget mere vanskelig, som det ringe befolkningstal i Danmark ustandselig stiller os over for et valg mellem alternative muligheder. Jeg har sagt nogle gange, at når vi får nogle

[Johan Philipsen.]

personer, der egner sig til at forske på et bestemt område, må det være en af deting, vi skal vælge efter. Folketinget skal have en oversigt over forskningen til vurdering af det, for det er folketinget, der skal bevilge pengene. Men jeg mener ikke, at folketinget eller et udvalg i folketinget egner sig til selve det at bestemme, hvad vi skal foretage os, det må være Forskningens Fællesudvalg, der skal gøre arbejdet for os, og for at forhindre, at det efter en årrække skulle blive for ensidigt, har man ment, at det vil være rigtigt at gøre forandring i den personkreds, som Forskningens Fællesudvalg består af.

Vi kan jo ikke her i landet planlægge efter visioner, men vi kan vel i udvalget diskutere så længe, at vi får en nogenlunde konkretisering af det, vi kan gøre; visioner er jo meget i familie med kællingen med glaskuglen.

I øvrigt vil jeg sige, at det er historikernes privilegium bagud at kunne konstatere en udviklingslinje, men jeg erkender, det er af værdi, at vi får viden om udviklingen så tidligt som muligt, også fordi vi har et investeringsomfang, der stadig vokser.

Til allersidst kun denne bemærkning: det, der gør livet værd at leve, er trods alt, at vi ikke kender fremtiden, eller for at sige det på en anden måde: man møder gudskelov altid en ny spændende pige ved det næste hjørne.

Samuelson: Jeg skal ikke fortsætte hr. Johan Philipsens sidste lyriske betragtninger, men sige, at også vi i det radikale venstre stiller os positive over for forslaget om fremtidsforskning. Vi afventer nu den omtalte rapport i løbet af en måneds tid, og vi håber derved at kunne nå frem til en afgrænsning og en prioritering af de opgaver, der forestår.

Med hensyn til dannelsen af en særlig fond vil jeg ligesom sidste år tage forbehold over for det. Jeg tror, det er rigtigt, at vi koncentrerer de midler, der er til forskningen. Nu har vi jo netop arbejdet på at få ophævet Rask-Ørsted Fondet, og når vi har haft et stort arbejde med det, mener jeg ikke, der er nogen grund til at lave en ny fond.

Med disse ord kan jeg anbefale forslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Ove Munch: Ligesom de øvrige ordførere kan jeg meddele, at vi ser på forslaget med sympati, eller måske mere præcist: vi ser med sympati på de intentioner, der ligger bag.

Selve tanken om en fond forekommer mig ligesom de øvrige ordførere noget uklar. Da det tilsvarende forslag var til behandling sidste år, foreslog mit partis ordfører, hr. Morten Lange, at man lavede en fond på 1 kr. og til gengæld fik en effektiv og fremsynet fondsbestyrelse, og det forekommer mig, at det er ord, der stadig væk har gyldighed. Der er ikke fremkommet noget, som giver konkret indhold i fondsforslaget.

Forslagets overskrift er måske lidt misvisende. Det ser ikke så meget ud til at dreje sig om udforskning af fremtiden som det at finde udviklingstendenser i samfundet, og i den forbindelse må man jo tage planlægning af problemløsningen med; de to ting må høre sammen.

Vi vil naturligvis med velvilje deltage i en drøftelse af forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Holst): Jeg kan se både på klokken og på antallet af tilstedeværende i salen, at det nok er lovlig sent at behandle et spørgsmål som fremtidsforskning nu. Jeg tager det imidlertid ikke som udtryk for den indstilling, medlemmerne har til selve begrebet fremtidsforskning, men som et udtryk for, at man er optaget andre steder på denne fredag over middag.

Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere for deres vurdering af selve begrebet fremtidsforskning, og her vil jeg gerne starte med undervisningsministeren. Vi er meget glade for, at undervisningsministeren har været indstillet på at lade Forskningens Fællesudvalg se nærmere på både de nuværende opgaver og mulighederne for at etablere en fremtidsforskning. Vi afventer altså disse vurderinger og retningslinjer, siger undervisningsministeren, og jeg er derfor lidt ked af, at der lige derefter nævnes en hel række områder, som man med meget, meget stor ret kunne sige der også skulle forskes i. Grunden til, at jeg er ked af det,

[Holst.]

er, at ministeren så slutter med at sige, at dette her med fondsdannelsen vil nu ikke helt være det afgørende, i hvert tilfælde vil ministeren tage så meget forbehold, at man i første omgang vil sige, at man må afvise tanken om en særlig fond.

Jeg vil gerne stille mig så positiv og så venlig og velvillig over for denne vurdering fra ministerens side, at jeg siger: det er velsagtens også for ministeren således, at man er indstillet på at støtte en sådan forskning, og på nuværende tidspunkt skyldes det udelukkende manglende orientering om vurderinger, retningslinjer og muligheder, at ministeren afviser tanken om en direkte fondsdannelse. For vi kan vel ellers godt være enige om, at det, vi kalder bred, velvillig, almindelig indstilling, har været med til at slå ikke så få ting ihjel. I går beskæftigede vi os i tinget med forureningsspørgsmål, og her må vi vel også sige, at der er en bred, velvillig indstilling hos alle indtil det tidspunkt, hvor det kommer til at koste et eller andet.

I det aktuelle forslag til folketingsbeslutning har vi meget klart præciseret, at det drejede sig ikke om at oprette et forskningsinstitut, det drejede sig i første omgang kun om at få de nødvendige bevillinger, således at andre eksisterende statslige og private institutter og institutioner fik muligheder for at løse ganske bestemte forskningsopgaver. Jeg er glad for, at ministeren trods alt lader muligheden stå åben for, at vi kan se nærmere på det i udvalget. Det kan jo være, når vi får betænkningen fra Forskningsens Fællesudvalg, og når vi får snakket nærmere om ministerens udmærkede emner som prognoser vedrørende naturens ressourcer, om befolkningsstudier og forbrugsmønstre, at vi så også bliver enige om, hvorledes rammen skal være. Det vigtigste må vel trods alt vel være indholdet.

Må jeg have lov at sige tak til hr. Bøgholm for den meget venlige indstilling, der blev givet udtryk for. Hvis jeg ikke noterede galt, blev der sagt „et prisværdigt initiativ“. Vi tager det som udtryk for, at det konservative folkeparti med hr. Bøgholm mener, at der her ligger en opgave og her ligger nogle problemer, som der er mulighed for at løse. Vi kan vel godt være enige om, at det at kende fremtiden i stærkere grad åbner

mulighed for, at vi kan være med til at præge fremtiden. Det vil igen sige, at får vi alternative løsningsmuligheder, ja, så har vi mulighed for at vælge, hvilket alternativ vi vil søge fremmet, inden for de rammer, som ligger i vort lands geografiske placering og dets størrelse.

Til hr. Johan Philipsen vil jeg sige, at jeg er glad for, at venstre er positiv over for de tanker, der kan ligge i forslaget. Man var positiv over for alt undtagen fonden. Jeg må måske have lov til at henvise hr. Johan Philipsen til en udtalelse af et tidligere, særdeles agtet medlem af hr. Johan Philipsens gruppe, nemlig hr. Thorkil Kristensen, der nu er præsident for fremtidsforskningsaktiviteterne på det beskedne niveau, de endnu befinder sig her i Danmark. Hr. Thorkil Kristensen har netop sagt til aviserne, at det ville være meget klogt og meget rigtigt, at man som en af de første opgaver etablerede en forskning af vore udenrigshandelsmarkeder, idet vi sikkert med meget stort held kunne vende os til andre end de traditionelle markeder.

Jeg må samtidig gå ud fra, at hr. Johan Philipsen deler opfattelse med hr. Henry Christensen, der på Nordisk Råds møde i januar i år sammen med hr. Bertil Ohlin var med til at stille et forslag, der direkte henstillede til de nordiske regeringer at undersøge spørgsmålet om at skabe et fællesnordisk institut for fremtidsforskning. Og jeg tager det som udtryk for, at venstre gennem hr. Henry Christensen ønsker at bidrage til, at vi på nordisk plan i højere grad kan være med til at løse nogle af de opgaver, der ligger inden for fremtidsforskningen.

Jeg er helt enig med hr. Johan Philipsen om, at Forskningsens Fællesudvalg i første omgang vil være i stand til at orientere os om muligheder og også om personer, og jeg er også enig med hr. Johan Philipsen om, at der sikkert godt kan blive tale om, at den personkreds, der for øjeblikket udgør Forskningsens Fællesudvalg, måske nok på længere sigt vil skifte.

Tak til hr. Samuelson, fordi de radikale er meget positive; jeg forstod, at det positive ikke strakte sig til det økonomiske, og jeg forstod på hr. Samuelson, at man ville afvente rapporten, der ville give en prioritering af nogle af opgaverne — den rapport

[Holst.]

fra Forskningens Fællesudvalg, som er stillet os i udsigt allerede i begyndelsen af det nye år.

Jeg er lidt ked af det med fonden, at man hele tiden siger: vi kan altså ikke tilslutte os, at der skulle være en fond, for vi vil gerne rationalisere forskningen her i landet. Jeg mener ikke, at det, at man tager et nyt og måske meget påtrængende område op, skulle sprænge rammerne for den eksisterende forskning.

Jeg hører også, at hr. Samuelson anbefaler, at vi behandler forslaget i udvalget. Det er jeg glad for, for det har vi jo allerede startet på én gang, og måske skulle vi dér have mulighed for at komme lidt længere, end vi kom sidst.

Endelig til hr. Ove Munch fra SF. Jeg er igen ked af, at man starter med det, som efter min mening var mindre væsentligt, nemlig det, det ville koste. En krone foreslog man sidste år, og jeg må da sige tak til hr. Ove Munch for, at man ikke i år gik ned under dette beløb. Jeg er ikke helt uenig i de synspunkter, der blev gjort gældende sidste år om, at det, det måske nok så meget drejer sig om, er, at der dannes en bestyrelse, der har visioner, og som har muligheder for at lede denne forskning ind på baner og områder, hvor vi alle sammen kan have gavn og glæde af den.

Jeg vil gerne sige, at den opfattelse, at titlen skulle være misvisende, som hr. Ove Munch gav udtryk for til sidst, kan jeg ikke rigtig dele. Jeg mener, det må være rigtigt, man i forslaget siger: det er et forslag til folketingsbeslutning vedrørende fremtidsforskning uden nogen nærmere præcisering af, hvad denne fremtidsforskning skal indeholde bortset fra nogle forslag om opgaver og områder, som man kan tage op. Jeg tror ikke, at disse opgaver og områder som vi her har nævnt, er fuldstændig fyldestgørende, eller rettere sagt, jeg er fuldstændig overbevist om, at de ikke er fyldestgørende.

I vore nabolande sker der mange ting på fremtidsforskningens område. Vi har set, at man i Sverige, takket være ikke en bevilling fra regeringen, men fra Riksbankens jubilæumsfond, har været i stand til at etablere en fremtidsforskning og nu er kommet så langt, at man mener, det er nødvendigt med et institut. Vi har set, hvorledes man i

Tyskland har lavet et budget på 17 mill. DM til fremtidsforskningen.

Af og til, når man taler fremtidsforskning, kan man godt blive stillet over for folk, der mener, at det nærmest er noget ligesom fup eller fakta, at man gætter rigtigt hver anden gang eller måske gætter rigtigt hver tredje gang. Jeg vil gerne sige, at for mig selv og for de andre forslagsstillere står det som noget helt afgørende, at vi har mulighed for at forske i, hvad der er sandsynligt i fremtiden, og har mulighed for at forske i, hvad der er ønskeligt, og det drejer sig mindre om at forsøge at gætte om det første end at angive veje, der kan styre mod det sidste.

Det er jo i virkeligheden således, at vi i dag ved forfærdelig meget om mange udviklingstendenser. Vi ved med en relativt høj grad af sikkerhed, at vi vil blive flere her i landet. Vi ved, at der vil være en nedgang i frie jordarealer. Vi ved, at der vil være et stigende ferskvandsproblem, en øget byudvikling. Der vil være flere fritidsaktiviteter i fremtiden. Vi ved, at der vil være et øget medicin- og lægeforbrug. Vi ved, at der vil være et ønske om fortsat motoriseringsudvikling, et stigende kraftforbrug. Vi ved, at vi vil kunne komme længere væk på kortere tid, og der er meget andet, vi ved. Vi ved også, at der kan opstå en konflikt imellem individ og et samfund, der virker stadig mere velorganiseret og mere effektivt. Det vil sige, at individet mange gange føler trang til at foranstalte det, vi vil kalde ungdomsoprør. Hvis vi skal undgå, at ungdomsoprøret breder sig til de ældre aldersgrupper her i landet, tror jeg, det er vigtigt, at vi prøver at forske i vore muligheder, og at vi fremlægger alternative forslag til veje og mål, som vi kan nå.

Jeg vil gerne til slut generelt takke for den interesse, der er vist forslaget, og jeg vil udtrykke håbet om, at den samme interesse vil komme til orde i det udvalgsarbejde, der nu forestår.

Johan Philipsen: I anledning af, at det kan misforstås af andre, hvad der her er blevet sagt, vil jeg gerne helt klart præcisere, at det, vi er uenige om, er ikke målet, det er heller ikke midlerne, de midler, der skal anvendes. Det, vi er uenige om, er, om det allerede på nærværende tidspunkt er for-

[Johan Philipsen.]

målstjenligt at oprette en ny speciel kasse til dette formål.

Bøgholm: Jeg vil blot gøre den bemærkning, at jeg tror, det er uklogt, når man allerede nu samler sig omkring problemet finansieringen. Det, det må gælde om, må være i udvalget at indkredse problemerne. Først i det øjeblik, vi har set problemerne, melder sig jo spørgsmålet: hvor mange kan vi løse? Hvilken finansiering er der? Jeg tror ikke, det er klogt — jeg har ikke lagt skjul på min sympati for det, men jeg tror ikke, det er klogt, hvis man fra socialdemokratisk side lægger sig fast på tanken om en fond. Det er jo ikke helt i overensstemmelse med den udvikling, der er. Så jeg tror, at det, man skal gøre, er at få ridset problemerne op og så se, hvorledes man kan finansiere opgaverne. Hvis det så viser sig, man ikke kan gøre det på anden måde, ja, så må man jo tage det op, men jeg kan ikke se, at det er den rigtige vej.

Ordføreren for forslagsstillerne (Holst): Ganske kort til hr. Johan Philipsen. Det glæder mig, at vi ikke er uenige om målet, og at vi principielt heller ikke er det om midlerne. Jeg tager det som udtryk for, at hr. Johan Philipsen også deler sin gruppefælle hr. Henry Christensens opfattelse af, hvorledes man på nordisk plan bør henstille til regeringerne at søge at gribe løsningen af disse opgaver an ved at etablere et forskningsinstitut. Så langt vil vi slet ikke for øjeblikket gå fra socialdemokratiets side.

Til hr. Bøgholm. Det kan godt være, det ikke er særlig klogt at satse på en fond, men som der blev sagt under behandlingen sidste gang, var det ikke fondens størrelse, der i første omgang var det vigtigste, det var i og for sig dens sammensætning. Så selv om jeg må beklage, at man hele tiden lægger så forfærdelig megen vægt på fonden, hvor vi har lagt mindre vægt på den, må jeg i og for sig glæde mig over, at hr. Bøgholms og min opfattelse af, at der ligger nogle opgaver, som skal løses, nogenlunde falder sammen, nemlig at mål og midler er de vigtigste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget angående videnskabelig forskning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 21 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af forurening [af Kampmann m. fl.].

Valgt blev: *Knud Bro, Burgdorf, Jørgen Jensen, Niels Ravn, Poul Schlüter, Niels Jørgen Nielsen, Houmann, Johan Philipsen, Henry Sørensen, Svend Haugaard, Amtøft, Nordqvist, Kampmann, Camre, Holst, Egon Jensen, Waldemar Laurson, Otto Mørch, Helge Nielsen, Chr. Thomsen og Morten Lange.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra følgende medlemmer har jeg modtaget anmodning om, at den af boligministeren i dag afgivne redegørelse må blive sat til forhandling: Kaj Andresen, Bernhard Baunsgaard, Henry Christensen, Rigmor Christensen, Jens Frandsen, Holger Hansen, Ove Hansen, Jørgen Jensen, J. O. Krag, Arne Larsen, Clara Munck, Niels Mørk, Helge Nielsen, Ivar Nørgaard, Niels Helveg Petersen, Poul Schlüter, Stetter, Ib Thyregod og Ømann.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 4. december.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse og forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

Det er meddelt mig, at *Kurt Brauer* ønsker at udtræde af indfødsretsudvalget. Til at